

vort Forsvarsvæsen. Jeg vil ikke tale om, hvad der umiddelbart hører til for at supplere dette Lovforslag, nemlig Lønningslovsforslaget, som er absolut nødvendigt, endogsaa blot af Hensyn til, at vi ved dette Lovforslag have skabt en Oberstklasse, for hvilken vi aldeles ingen Lønningsbestemmelser have. Men foruden det nævnte specielle Lovforslag skal jeg henvise til, at der jo i nærværende Lovforslag blandt Andet er opstillet et særligt Fæstningsartilleri, hvad vi ikke hidtil have haft i vor Armee (idetmindste ikke efter de senere Bestemmelser); men et Fæstningsartilleri forudsætter nu dog een eller flere Fæstninger, og det er jo Gud og Hvermand bekendt, at vi i dette Dødsstik ere uden Noget, som egentlig kan kaldes Fæstning. Jeg gaaer ud fra, at vi, ikke blot fordi vi faae et Fæstningsartilleri, maae have en Fæstning eller Fæstninger, men at vi maae have en Fæstning, fordi vi maae have en Hær, og fordi jeg ikke kan tænke mig en Hær, der ikke har en stærk Vaabenplads. Vi behøve derhos forandrede Bestemmelser i vor Værnepligtslovgivning. Der er jo i nærværende Lovforslag optaget en ny Bestemmelse, der egentlig hører hjemme i Værnepligtsloven, fordi man ikke har været sikkert paa at kunne blive færdig med det Forslag til Forandringer i vor hidtilværende Værnepligtslov, som er forelagt. Jeg skal iøvrigt siden komme til at berøre en, som det synes mig, meget væsentlig Bestemmelse i det omtalte nye Værnepligtslovsforslag, som ikke er bleven optagen i nærværende Lovforslag, men som jeg anseer for at være aldeles nødvendig for at completere et Affnit i det foreliggende Lovforslag. Der behøves dernæst, og det er ogsaa blevet bebudet, et Lovforslag om Garnisonsstederne. Det vil være et Lovforslag, der kan blive af den allerstørste Vigtighed; det er især af Vigtighed med Hensyn til et Spørgsmaal, som jeg dog vil nævne her, fordi det ikke hidtil er kommet frem i denne Samling fra en enkelt Side, fra et Medlem, som i det Hele talte imod Lovforslaget, jeg troer, at det var den tredie Landstingsmand

for 7de Kreds (Dresing). Det nævnte ærede Medlem sagde, at han ikke vilde være med at stemme for et Lovforslag, der med saa stor Beforsning skabte os en deelt Hær, to Hære. Ja, hvis det blev Resultatet af nærværende Lovforslag, vilde jeg heller ikke være med til at stemme for det, men der er Gudskelov gaaet Noget ud af samme, som oprindeligt fandtes i Forsvarscommissionens Arbejde, hvilket syntes at ville føre til et saadant Resultat. Garnisonsbestemmelserne og flere andre Bestemmelser, som syntes at gaae ud paa at skabe os to Hære, ere jo fjernede af dette Lovforslag. Det var Bestemmelser, som, naar man tog Alt sammen og saae, hvorledes det var foreskrevet, at Mandstabet fra enhver Udskrivningskreds, og at enhver Brigade skulde blive i sin Provinds og i Fredstid ikke maatte komme udenfor samme, og endvidere, hvorledes Officerperso- nalet blev knyttet hertil osv., maatte nære den Tanke i den Armee, der blev dannet, at den var deelt i to Dele, der ikke vare ligeligt bestemte til Forsvar for hele Riget; man vilde, naar saadanne Bestemmelser vare givne, have frympet sig ved at forlade sin Provinds for at gaae til en anden, idetmindste saalænge det kun var for at forberede sig til en mulig Kamp. Jeg haaber imidlertid nu, at Garnisonsbestemmelserne ville blive, af den Art, at man ogsaa derigjennem kan modarbejde en Separatisme, til hvilken der af og til har viist sig Spirer, og som, hvis den kom ind i den lille danske Hær, vilde være den fordærveligste Plante af alle, der vilde tilintetgjøre Frugten selv af den bedste Udsæd. Der er endnu blevet væsentlige Ting tilbage i dette Lovforslag — foruden afskillige mindre vigtige Ting —, som tyde hen paa en saadan Dualisme, og som jeg derfor vilde have ønsket, at den høitærede Krigsminister ikke havde fastholdt i den Form. Det er den Maade, hvorpaa Artilleriet er inddeelt. Jeg kan ikke see, hvorfor vi med de Kræfter, som vi nu have, og med det Artilleri, som vi kunne bringe tilveie, skulle have to Artilleriregimenter og to Artilleribatailloner,